

μον, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν ἰδιαιτέραν συμφωνίαν ὅπου ἤθελον κάμῃ οἱ γονεῖς τῶν ὑπηρετῶν μετὰ τῶν κυρίων αὐτῶν εἴτε μὲ ρητὴν συμφωνίαν πληρωμῆς εἴτε ὑπανδρείας.

γ' — Τὸ περὶ γαλακτοφόρων προβάτων καὶ αἰγῶν, αὐτὰ ἐδίδοντο εἰς τοὺς ποιμένας τῶν κυρίων αὐτῶν κατὰ διαφόρους συμφωνίας εἴτε ἐγγράφους εἴτε ἀγράφους.

δ' — Τὸ περὶ γεωργοῦ ἐσυνίστατο κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν συμφωνίαν, οἱ κύριοι τῶν χωραφίων ἔδιδον τῷ ὄντι πρὸς τοὺς γεωργούς τὸν σπόρον αὐτῶν καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν προῖον ἐμοιράζετο ἐξ ἡμισύας, τυχούσης δὲ τελείας ἀφοράς, ὁ ἰδιοκτήτης ἔδιδε καὶ διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος τὸν σπόρον εἰς τὸν γεωργὸν καὶ ἐν καιρῷ τοῦ εἰσοδήματος ἐλάμβανε πρῶτον τὸν δοθέντα σπόρον καὶ τὸν ἀπολεσθέντα εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ ἐπομένως ἐμερίζετο ἐξ ἡμισύας τὸ ἐναπολειφθὲν προῖον.

ε' — Τὸ περὶ προεσιτῶν ἢ τουρκιστὶ λεγομένων κοιζαμπασίδων, παραλείποντες τὸν τρόπον τῆς συστάσεώς των, προσθέτωμεν ὅτι οἱ προεσιτῶτες τῆς Ἐπαρχίας Ἄργους δὲν εἶχον τιαυτήν ἀπόλυτον ἐξουσίαν τὸ νὰ δανείζωνται αὐτοὶ ἐν ὀνόματί των καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς κοινότητος χρήματα, ἀλλ' ὡσάκις παρουσιάζετο τιαυτή ἀνάγκη, οἱ προεσιτῶτες σύμφωνοι μὲ τὸν ὑπάλληλόν των ταμίαν ἢ Σεντοῦκ Ἐμίνιδων εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ δανείζωνται διὰ τὰς χρεῖας τῆς κοινότητος χρήματα μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ἐκάστη χρεωστικὴ ὁμολογία διὰ νὰ ἔχῃ πληρὴς τὸ κῦρος της, ἔπρεπε νὰ λέγῃ ὅτι δανείζονται διὰ χρεῖαν τὸν Καζὰ Ἄργους καὶ νὰ τὸ ὑπογράφεται πρῶτον ἀπὸ τὸν πρῶτον προεσιτῶτα, δεύτερον ἀπὸ τὸν δεύτερον προεσιτῶτα καὶ τρίτον ἀπὸ τὸν ἴδιον ταμίαν. Αἱ ἐν ταῖς χρεωστικαῖς ὁμολογίαις ὑπογραφαὶ ἐγράφοντο μὲ τὸν τίτλον του, οἱ μὴ (sic) προεσιτοὶ ἐγράφοντο ὡς βεκίλιδες, ὁ δὲ Ταμίας ὡς Σεντοῦκ Ἐμίνης. Τοιούτου εἶδους χρεωστικαὶ ὁμολογίαι ἔγιναν πολλαὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἄργους.

Ἡ παρῶσα προᾶξις νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν Δήμαρχον καὶ δι' αὐτοῦ ὅπου δεῖ.

Τῇ 18 Ἰουνίου 1835 ἐν Ἄργει.

Ὁ Πρόεδρος

Νικόλαος Ζεγκίνης

Ἀθανάσιος Ἀσημακόπουλος

Ἰωάννης Θεοδοσίου

Γεώργιος Ἀνιφάντου (·)

Γεώργιος Τσόκρης

Ἰωάννης Σέκκερης

Δ. Θεοφανόπουλος

Δημητρ. Μπατουβάντος.

Ἰσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ τὴν 5 Ἰουλ. 1835 ἐν Ἄργει

Ὁ Πρόεδρος

Νικόλαος Ζεγκίνης

Ἀριθ. 926

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τὸ Βον Ἐπαρχεῖον Ἄργους

Ἡ Τοπικὴ Δημογεροντία Ἄργους

Θεωρήσασα ἡ Δημογεροντία αὕτη τὸ Ὑψηλὸν Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 23 Φεβρ. 1835 ἐξ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

οὗ ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Τρισέβαστος ἡμῶν Βασιλεύς, κηδόμενος διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῶν ὑπηκόων του, ἐκαθιέρωσε τὴν ἰσχὺν τῶν ἐπικρατούντων ἐθίμων πρὸ παντός νόμου. Τὸ τοιοῦτον δὲ Βασιλικὸν Διάταγμα εἴλκυσε τῷ ὄντι τὰς ἀπὸ καρδίας πρὸς Θεὸν εὐχὰς καὶ εὐλογίας ὅλων ἀνεξαρρέτως τῶν ὑπηκόων του διὰ τὴν στερέωσιν τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ θρόνου, καθ' ὅτι ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐθίμων στηρίζονται ὅλαι αἱ πράξεις των, καὶ ἐὰν ἤθελον παραμεληθῇ, δὲν ἤθελεν ἔχει ἀσφάλειάν τινα τῶν μέχρι τοῦδε θετικωτάτων δικαίων του, καὶ ἐπειδὴ τὰ ἀκολούθως καταγεγραμμένα ἔθιμα εἶναι οὐκ ὀλίγον σημαντικὰ καὶ ἐπικρατήσαντα εἰς ταύτην τὴν πόλιν καὶ ἐπαρχίαν ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων, καθ' ὥς ἔχει πληροφροσύνης, καὶ ἐπικρατοῦντα ἄχρι τῆς σήμερον, παρετρεχθήσαν λεληθότως εἰς τὴν προλαβοῦσαν καταγραφὴν αὐτῶν, ἡ Δημογεροντία αὕτη ἐνόμισεν ἀπαραίτητον χρέος τῆς γὰρ δηλοποιήσῃ αὐτὰ πρὸς τὸ Βον' Ἐπαρχεῖον διὰ τὰ προστεθῶσιν εἰς ὅς' ἄλλα κατεγράφησαν προλαβόντως καὶ γνωστοποιηθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Βασιλ. Γραμματείαν, ἥτις ἐζήτησε πρὸ καιροῦ αὐτὸ τοῦτο, εἰς γνῶσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁδηγίαν τῶν καθιδρυθέντων Δικαστηρίων καὶ ἄλλων ἀρχῶν.

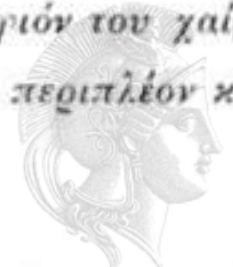
Οἱ ὁρφαναὶ θυγατέρες ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἦσαν καὶ εἶναι πάντοτε ὑπεξούσιαι καὶ εἰς βάρος τῶν ἀρρένων ἀδελφῶν αὐτῶν· οὗτοι δὲ εἴτε ἔχοντες περιουσίαν πατρικὴν ἢ μητρικὴν, εἴτε μὴ ἔχοντες, λόγῳ φιλοτιμίας καὶ ὑποχρεώσεως τῶν ἐθίμων, τὰ ὅποια οὔτε ἐσυγχώρουν, οὔτε συγχωροῦσι ν' ἀπομακρυνθῶσιν ἀδελφαὶ παρ' ἀδελφῶν φρονίμων πρὶν ὑπανδρευθῶσιν, ἦσαν καὶ εἶναι ὑπόχρεοι κατὰ τινὰ τρόπον γὰρ τὰς ὑπανδρεύουσι, προικοδοτοῦντες αὐτὰς ἐξ οἰκείων καὶ κατὰ τὸ ἐνόν.

Αἱ ὑπηρέτιδες καὶ θεράπαιναι καὶ ἄλλαι παντός εἶδους, κοινότερον λεγόμεναι δοῦλαι, γέαι καὶ ἄγαμοι οὔσαι, δὲν ἐμισθόνοντο διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, οὔτε ἐσυμφωνεῖτο τι μετ' αὐτῶν ἢ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὑπηρετοῦσαι δὲ δέκα περισσοτέρους ἢ ὀλιγωτέρους χρόνους κατὰ τὴν εὐχαρίστησιν τῶν κυρίων αὐτῶν ἐπὶ τῇ μόνῃ τροφῇ καὶ ἐνδυμασίᾳ των, ἐπροικοδοτοῦντο παρὰ τούτων καὶ ὑπανδρεύοντο δικαίως καὶ ἀναλόγως, ἦσαν δὲ ὑπόχρεοι οἱ κύριοι εἰς ἀμφοτέρα, ἢ τοῦλάχιστον εἰς τὴν προικοδοσίαν, ἐὰν ὅμως ἐξεφραυλίζοντο ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ των, ἀπεβάλλοντο παρὰ τῶν κυρίων αὐτῶν ἐπὶ τινι μικρῇ καὶ ἀσημάντῳ χρηματικῇ ἀμοιβῇ, διδομένη αὐταῖς κατὰ τὴν προαίρεσιν τῶν κυρίων αὐτῶν. Τὸ ἔθιμον ὅμως τοῦτο, καὶ μ' ὅλον ὅτι εἰσέτι ἐπικρατεῖ, ἔχασεν ὅπως οὖν τὴν ἰσχὺν του μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν, ἐπειδὴ πολλαὶ δοῦλαι μισθώνονται ἤδη διὰ μῆνας, χρόνον ἢ χρόνους.

Τὰ γαλακτοφόρα πρόβατα καὶ αἰγες ἐδίδοντο καὶ δίδονται εἰς τοὺς ποιμένας παρὰ τῶν κυρίων αὐτῶν, κατὰ διαφόρους συμφωνίας, ἐγγράφους, ἀγράφους, ἀλλὰ γενικωτέρας ἐπὶ τινι συμφωνίᾳ συνηθισμένη καὶ ὀνομαζομένη κοινότερον σιδηροκέφαλα, δηλ. ὅσα γαλακτοφόρα πρόβατα καὶ αἰγας ἐμπιστεύειτο ὁ κύριος πρὸς τὸν ποιμένα, τόσα ὀφείλει γὰρ τῷ ἐπιστρέψῃ ὁ ποιμὴν μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου, ὅταν παύῃ ἡ γαλακτοφορία των, καὶ ἐν ἑκάστον τῆς αὐτῆς ἡλικίας, ἐν ᾗ εὐρίσκεται, ὅταν τὸ λαμβάνει παρὰ τοῦ κυρίου αὐτῶν, δηλ. πρωτόγενα, δευτερόγενα ἢ τριτόγενα· ὅλην τὴν χρονικὴν νομὴν τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ἀποκαρποῦται ὁ ποιμὴν, καὶ δὲν ὀφείλει γὰρ δίδῃ ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν κύριον αὐτῶν, εἰμὴ τόσον βούτυρον, τόσον τυρὸν καὶ τόσα ἀρνία ὅσα ἤθελε συμφωνήσῃ· πᾶσα ὅμως βλάβει ἐπερχομένη εἰς τὰ σιδηροκέφαλα πρόβατα καὶ αἰγας, ὅθενδῆποτε ἤθελεν ἐπέλθῃ, ἐννοεῖται εἰς βάρος τοῦ ποιμένου ὅλη, ἐπειδὴ ὁ κύριος αὐτῶν διὰ τὰ κατ' αὐτὴν τὴν συνήθειαν ἐμπιστευμένα εἰς ὅποιονδήποτε ποιμένα χαίρει δίκαιον γὰρ λάβῃ παρ' αὐτὸν τὴν αὐτὴν ποσότητα τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ὅσην ἐνεπιστεύθη πρὸς αὐτόν, καὶ εἰς ἴσην ἡλικίαν μὲ τὴν ὁποίαν εἶχον τὰ πρόβατα καὶ αἱ αἰγες, ὅτε τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν ποιμένα.

Οἱ γεωργοὶ σπέρουν τὰ ἰδιόκτητα χωράφια κατὰ τὰς ἀκολούθους συνηθείας :

Α'· Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ χωραφίου δίνῃ ὅσον σπóρον λαμβάνει, τὸ χωράφιόν του χαίρει δίκαιον γὰρ λάβῃ ἐν καιρῷ τοῦ θέρους τὸ ποσὸν τοῦ δοθέντος σπóρου καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ περιπλέον καρποῦ, τυ-

χούσης δὲ τελείας ἀφορίας, ὁ ἰδιοκτῆτης ὀφείλει νὰ δώσῃ τὸν σπόρον καὶ τὸν ἀκόλουθον χρόνον, ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ δευτέρου χρόνου πρῶτον ἐξάγεται ὁ σπόρος αὐτῶν, ὡς τοῦ προλαβόντος χρόνου τῆς ἀφορίας καὶ τὸν ἐπίλοιπον καρπὸν μοιράζουσιν ἐξ ἡμισείας ὁ ἰδιοκτῆτης καὶ ὁ γεωργός.

Βον Ἐὰν ὁ ἰδιοκτῆτης δὲν δώσῃ σπόρον, λαμβάνει τὸ τρίτον τοῦ προϊόντος, ἢ τὸ λεγόμενον ἱμιόρον (κοινότερον γιόμορον), δηλ. τοσοῦτον καρπὸν, ὅσον σπόρον λάβει τὸ χωράφιόν του, ἀλλὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς τελείας ἀφορίας ἐννοοῦνται διὰ τὸν γεωργόν, ὅστις ὀφείλει νὰ ἀποδώσῃ τὸ γιόμορον εἴτε καρποφορήσῃ εἴτε μὴ τὸ σπαρθὲν χωράφιον, αἱ συμφωνίαι αὗται εἶναι γενικῶς ἄγραφοι.

Γον Ἐὰν ὁ ἰδιοκτῆτης δὲν δώσῃ σπόρον καὶ δὲν συγκατατίθεται εἰς τὸ γιόμορον, χαίρει δίκαιον νὰ λάβῃ τὸ τρίτον τοῦ γινομένου καρποῦ καὶ τυχούσης ἀφορίας δὲν λαμβάνει τίποτε, περιπλέον τούτου γίνονται καὶ συμφωνίαι ἰδιαίτεραι μεταξὺ ἰδιοκτῆτου καὶ γεωργοῦ.

Δον Ἐὰν γεωργός τις σπεῖρει ἰδιόκτητον χωράφιον ἄνευ ἀδείας τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἀποβάλλεται τοῦ χωραφίου ὅλως διόλου, χάνει τοὺς κόπους καὶ τὰ ἐξοδα τῆς σπορᾶς καὶ λαμβάνει τὸν σπαρέντα σπόρον μόνον, συγκατατιθεμένου τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἐὰν δ' οὗτος δὲν συγκατατίθεται, δὲν βιάζεται.

Μέχρι τῆς Ἐπαναστάσεως ἐπεκράτησεν ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ καὶ τὸ ἀκόλουθον ἔθιμον τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς συστάσεως τῶν πληρεξουσίων ἀντιπροσώπων ἢ προεσιτῶν τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς Μητροπόλεως, τουρκιστὶ ὀνομαζομένων *Κοτζαμπασίδων* καὶ *Βεκίληδων* καὶ *Σιντὶκ Ἐμίνιδων*, ὅπερ ἐγίνετο, ὡς ἔπεται.

Οἱ Δημογέροντες ἢ Προεσιτῶν τῶν χωρίων ἀντιπροσωπεύοντες ἕκαστος τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου του, συνήρχοντο εἰς τὴν μητρόπολιν ταύτην καὶ συνεννοούμενοι μετὰ τῶν σημαντικωτέρων καὶ γεροντιέτερων κατοίκων αὐτῆς ἐκλεγον ὁποῖον ἀρέσκοντο προεσιτῶτα τῆς ἐπαρχίας ὅλης, ἐπιλεγόμενον τουρκιστὶ *Κοτζάμπασην* ἢ *Βεκίλην* καὶ ἓνα ὑπάλλληλόν του *Ταμίαν*, ἐπιλεγόμενον ὡσαύτως *Σιντὶκ Ἐμίνην*, καὶ ἄλλοτε μὲν ἠνωμένοι, ἄλλοτε δὲ χωρισμένοι εἰς δύο σώματα ἐν τῶν χωρίων καὶ ἄλλον τῶν κοινοτήτων τῆς Μητροπόλεως, παρουσιαζόμενοι εἰς τὸ δικαστήριον, τουρκιστὶ λεγόμενον *Μεχκεμέ*, ἐφωδίαζον τὸν ἐκλεχθέντα προεσιτῶτα μὲ ἐπίσημον ἔγγραφον τοῦ *Κριτοῦ* (*Χοτζίσι* τοῦ *Καδδῆ*) διαλαμβάνον τὸν διορισμὸν αὐτοῦ καὶ τὴν διαχείρησιν καὶ οἰκονομίαν τῶν δημοσ. ὑποθέσεων καὶ χρειῶν τῆς ἐπαρχίας, καὶ τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν τῷ ἔδιδεν ἡ Ἐπαρχία διὰ νὰ δανεῖζεται χρήματα δι' αὐτὴν ἐν τόκῳ καὶ μὲ ὑπόσχεσιν ἐπιστροφῆς αὐτῶν παρὰ τῆς ἰδίας κοινότητος.

Ὁ Προεσιτὴς οὗτος εἰς ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῆς τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας του, ἀφ' ἧς ἐδιορίζετο, παράσταντε τὴν κοινότητα τῆς ἐπαρχίας εἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ἀρχὰς τῆς τότε ἐξουσίας, διεχειρίζετο καὶ οἰκονόμει τὰς ὑποθέσεις, καὶ εἰς τὰ χρέη τῆς δανειζόμενος χρήματα ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι διὰ τὰς χρεῖας τῆς ἐπαρχίας καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς, συνάζων καὶ πληρώνων τοὺς δημοσίους φόρους τῆς, ἐξοφλῶν χρέη τῆς, ὑπογράφων καὶ σφραγίζων τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι ἀναφορὰς εἰς τὸ Κράτος καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔγγραφα ὡς ἐκ μέρους τῆς, ἕως οὗ ἔπαυεν ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ ἔπαυον αὐτὸν οἱ ἐπαρχιωταί, διορίζοντες ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον.

Ἀποθανόντος δέ, παραιτουμένου ἢ ἀποβαλλομένου τοῦ προεσιτῆτος ὁ διαδεχόμενος αὐτὸν προεσιτὴς ἢ *Κοτζάμπασης* καὶ ἡ Κοινότης ἢ ἡ Ἐπαρχία, ἢ ὁποία τὸν ἔχει διωρισμένον, ἦσαν ὑπόχρεοι καὶ ὑπεβάλλοντο εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐν τῷ διαστήματι τῆς ὑπηρεσίας του σχηματισμῶν χρεῶν, αὐτὸς δὲ δὲν ὑπεβάλλετο εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν οὗτε οἱ δανεισταί του ἔχαιρον δίκαιον νὰ τὸν ὑποχρεώσουν.

Οἱ Δημογέροντες ὅμως τῶν χωρίων συνερχόμενοι τακτικῶς εἰς τὴν Μητρόπολιν ταύτην, δις τοῦ χρόνου, περὶ τὰ τέλη ἐκάστης ἐξαμηνίας ἐξήταζον μετὰ τῶν Προκρίτων τῆς Μητροπόλεως τὸν λογαριασμὸν τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐξαμηνίαν χρεῶν καὶ ἐξόδων τῆς ἐπαρχίας καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπιφορτίζετο ἡ Μητρόπολις καὶ ἕκαστον τῶν χωρίων τὸ ἀνάλογον μέρος του διὰ νὰ πληρώσῃ αὐτὸ τὴν ἐπο-

μένην εξαμηνίαν, καὶ ἄλλοτε ἐπλήρουν τὸ ὅλον ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως ἄμεσοι χρεῶσαι ἐνὸς μέτρου. — Ἐὰν δὲ ἐκ τῆς ρηθείας ἐξετάσεως προέκυπτε ὅτι ὁ Προεσιὼς ἐσφειτερίσθη ἀπὸ τὰ συναχθέντα ἢ δανεισθέντα χρήματα ἐν τῷ διαστήματι τοῦ προεσιλικίου του, κατεδίωκον καὶ ὑπέβαλλον αὐτὸν διὰ τῆς ἐξουσίας εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν σφειταιρισμένων.

Ἡ ἐξουσία ἐν τοσοῦτῳ δὲν ἐλάμβανε κἀνὲν μέρος οὔτε εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ προεσιώτος ἢ Κοιζάμπαση, οὔτε εἰς τὴν ἔρευναν τῶν λ/ομῶν αὐτοῦ καὶ τῶν χρηματικῶν συντάξεων καὶ ἐξόδων τῆς ἐπαρχίας, ἐξαιρουμένου τοῦ Κριτοῦ (Καδδῆ), ὅστις κατὰ τὴν θέλησιν καὶ ἐκλογὴν τῶν ἐπαρχιωτῶν ἦν ὑπόχρεως νὰ ἐφοδιάζῃ τὸν διορισθέντα Προεσιῶτα μὲ τὸ σὺνηθες Δικαστικὸν ἔγγραφον (Χοντζέστον), ὅταν ἤθελε ζητηθῇ, ὥς νὰ προσυπογράψῃ καὶ ἐπικυρώσῃ τοὺς ἐκκαθαρισθέντας λ/ομοὺς τῶν ἐξόδων τῆς ἐπαρχίας.

Ἐπαναλαμβάνει ἡ Δημογεροντία αὕτη τὰς παρατηρήσεις της διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν καὶ τὰ παρόντα ἔθιμα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Β. Γραμματείαν ὅσον τὸ συντομώτερον καὶ διευθυνθῶσιν ἐκεῖθεν εἰς τὰ καθεστῶτα Δικαστήρια καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς μετὰ τῶν προλαβόντων καταγραφέντων, ἐπειδὴ καθ' ἡμέραν ὑποκεινόμεναι διενέξεις παρὰ τῶν ἐκ τούτων ὀφειλουμένων ιαράττουν τὴν εἰρήνην, τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν ὁμόνοιαν τῶν οἰκογενειῶν, πρὸς δὲ τούτοις βλάπτουσι καὶ τὸ ἀληθινὸν συμφέρον τῶν ὑπηκόων τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, λαμβάνουσαι ἀφορμὴν τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τῶν πεπραγμένων εἰς τοὺς καθεστώτας ἤδη Νόμους. —

Ἐν Ἀργεὶ τὴν 30ην Μαρτίου 1835

Οἱ Δημογέροντες

(Τ. Σ.)

Ἰωάννης Πασχάλης

Δ. Καλογερόπουλος

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Ἀργεὶ τὴν . . . Ἀπριλίου 1835

Ὁ Ἐπαρχος

(Τ. Σ.) Α. Π. Μανρομιχάλης

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς Ἐν Ναυπλίῳ

τὴν 25 Ἰουλίου 1835

Ὁ Γραμμ. τῆς Νομαρχίας Ἀργολίδος κλπ.

Δ. Κ. Βυζάντιος (;)

Ἀριθ. 75

Βασιλείον τῆς Ἑλλάδος

Ἐν Ἀργεὶ τὴν 18 Ἀπριλίου 1835

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Βασιλικὴν

Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἀργους

Γραμματείαν.

Ὁ προκατόχος μου Εἰρηνοδίκης κατὰ συνέπειαν τῶν διαταγῶν τῆς Β. αὐτῆς Γραμματείας ὑπ' ἀριθ. 330 καὶ 1133 ἐξέθεσεν αὐτῇ τὴν 1 Μαΐου καὶ 16 Νοεμβρίου 1833 διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 945 καὶ 3262 ἐγγράφων του διάφορα ἔθιμα ἐπικρατήσαντα ἐκπαλαι εἰς τὴν Ἐπαρχίαν ταύτην, τὰ ὅποια τὸ Εἰρηνοδικεῖον τοῦτο εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Β. Διατάγματος τῆς $\frac{23 \text{ Φεβρ.}}{7 \text{ Μαρτ.}}$ 1835 ἔχει ὑπ' ὄφιν εἰς τὰς ἐμπιπτούσας ὑποθέσεις ὅσαι ἔχουσι βύσιν τὰ ἔθιμα ταῦτα.

Ἀλλ' ἐπειδὴ διάφορα ἄλλα ἔθιμα, εἴ καὶ ἐπικρατήσαντα ὡσαύτως καὶ ἐπικρατούμενα εἰσέτι ἄχρι τῆς σήμερον, παρετρέχθησαν λεληθότως, διάφοροι δὲ ὑποθέσεις ἐμπίπτουσαι καθ' ἑκάστην δὲν εἶναι